

RVS in zwembaden

Rapportage

i.s.m.

Inhoud

Samenvatting

Hoofdstuk 1	Inleiding	4
Hoofdstuk 2	Kaders	5
Hoofdstuk 3	Onderzoek omvang problematiek en ervaringen	7
Hoofdstuk 4	Nederlandse Praktijkrichtlijn (NPR 9200)	10
Hoofdstuk 5	Onderzoeksplicht in bouwregelgeving	11
Hoofdstuk 6	Communicatie	12
Hoofdstuk 7	Projectorganisatie	14
Bijlagen:		15
•	Rapportage RVS in zwembaden: Het Mulierinstituut, december 2015	15

Samenvatting

Dit rapport beschrijft het onderzoek en de acties die de zwembadbranche (NPZ-NRZ, Recron en VSG1) hebben uitgevoerd in kader van de problematiek van roestvaststaal. Sinds 2004 is bekend dat roestvaststaal in overdekte zwembaden een veiligheidsprobleem oplevert. In 2011 heeft dit zelfs geleid tot een dodelijke ongeval in het Tilburgse zwembad de Reeshof door een geluidsbox die naar beneden viel. Aansluitend op overleg met het ministerie van BZK, heeft de zwembadbranche haar verantwoordelijkheid genomen met het uitvoeren van onderzoek en acties.

Het onderzoek bestond uit een inventarisatie onder de 1033 overdekte zwembaden door middel van een enquête. De belangrijkste uitkomst was dat in nog 67% van de zwembaden sprake is van niet-resistent roestvaststaal en dat 92% hiervan onvoldoende inspecties uitvoeren. Deze resultaten waren voor minister Blok aanleiding de Tweede Kamer eind 2015 (TK 28325, nr 157) te informeren en een wettelijke onderzoeksverplichting voor roestvaststaal aan te kondigen.

Een van de acties van de zwembadbranche was het deelnemen aan de NEN-commissie die de Nederlandse Praktijkrichtlijn (NPR 9200) *Metalen ophangconstructie en bevestigingsmiddel in zwembaden* heeft opgesteld. In deze NPR is afscheid genomen van de praktijk dat men gevaarlijk roestvaststaal kon laten hangen zolang er maar periodieke inspecties op roestvorming plaatsvonden.

De zwembadbranche heeft aansluitend op de aankondiging van minister Blok als klankbord gefungeerd voor het ministerie van BZK bij de uitwerking van de onderzoeksverplichting in de Regeling Bouwbesluit die op 1 juli 2016 ingaat. Deze onderzoeksverplichting moet er toe leiden dat er per 1 januari 2017 in overdekte zwembaden geen roestvaststaal meer aanwezig is dat een gevaar op persoonlijk letsel oplevert.

De andere acties hebben betrekking op communicatie met als doel dat in alle overdekte zwembaden daadwerkelijk sprake zal zijn van een veilige situatie en dat dit voor zwembadbezoekers transparant is.

Hoofdstuk 1 Inleiding

Eind 2014 is naar aanleiding van overleg met het ministerie van BZK door de branche toegezegd een landelijk onderzoek uit te zullen voeren om na te gaan hoe de problematiek van roestvaststaal in zwembaden wordt aangepakt.

De directe aanleiding voor het onderzoek naar RVS in zwembaden is de toezegging van minister voor wonen en Rijksdienst de heer S.A. Blok tijdens het Algemeen Overleg Bouwregelgeving van 9 september 2014, waar de brief aan de Tweede Kamer van 25 april 2014 over de veiligheid van roestvaststaal in zwembaden (Kamerstuk 28325, nr. 154) en het openbaar maken van inspectierapporten is besproken. Naar aanleiding van die behandeling zegde de minister de Kamer toe nogmaals in overleg te gaan met de zwembadbranche over RVS in zwembaden.

Het onderzoek is in opdracht van Vereniging Sport en Gemeenten, mede namens Recron en NPZ-NRZ uitgevoerd door het Mulier Instituut. Deze rapportage is samen met het onderzoeksrapport van het Mulier Instituut: *RVS in zwembaden, december 2015*, het verslag van de gevolgde werkwijze en de inventarisatie naar de stand van zaken in de zwembaden.

Leeswijzer

In hoofdstuk 2 gaat in op hoe de eigendomsverhoudingen kunnen liggen in relatie tot wie er verantwoordelijk is en een beschrijving van hoe inspecties nu plaatsvinden en wie welke rol daarbij heeft. Hoofdstuk 3 geeft de belangrijkste conclusies uit het uitgevoerde onderzoek onder 1033 overdekte zwembaden. Hoofdstuk 4 geeft informatie over de nieuwe NPR 9200. Hoofdstuk 5 gaat in de op de wettelijke onderzoeksplicht. Hoofdstuk 6 geeft een beschrijving van de acties op het gebied van communicatie. Hoofdstuk 7 beschrijft de organisatiewijze.

Hoofdstuk 2 Kaders

De verantwoordelijkheid voor de veiligheid van zwembadbezoekers is in Nederland niet in een afzonderlijke wet geregeld. Dat betekent niet dat er dan niemand verantwoordelijk is, in tegendeel. Als het zwembad eenmaal is opgeleverd liggen de verantwoordelijkheden als volgt:

- **Juridisch eigenaar:** Gemeenten zijn naast toezichthouder vaak ook juridisch eigenaar. De juridisch eigenaar draagt in principe de meeste verantwoording en moet er voor zorgen dat de Woningwet¹ wordt nageleefd. Dit houdt in dat hij onderhoud en reparaties moet plegen, waardoor het gebouw blijft voldoen aan de voorschriften van het bouwbesluit. Wanneer hij daartoe in gebreke blijft, kan de gemeente onderhoud en reparaties van hem afdwingen;
- **Beheerder:** is gehouden aan de Arbowet (o.a. RI&E). Deze is bedoeld om de veiligheid van werknemers te waarborgen. Omdat werknemers en bezoekers van dezelfde ruimten gebruik maken, zou de veiligheid van bezoekers ook gewaarborgd moeten zijn. Er is geen regeling getroffen die specifiek de veiligheid van bezoekers regelt;
- **Gemeente:** moet toezicht houden op de staat van het zwembad middels 1^e-lijns inspectie door Bouw- en Woningtoezicht en geeft bouwvergunningen af bij ingrijpende verbouwingen;
- **Provincie:** heeft taak met betrekking tot WHVBZ (Wet Hygiëne en Veiligheid Badinrichtingen en Zwemgelegenheden). Echter plafonds (en andere bouwkundige aspecten) horen daar niet bij.

Hieronder staat een korte beschrijving van hoe inspecties nu plaatsvinden en wie welke rol daarbij heeft.

Inspectierapporten over RVS in zwembaden worden in opdracht van de eigenaren of exploitanten van zwembaden gemaakt door particuliere inspectiebedrijven. Zij laten deze inspectierapporten maken, om voor zichzelf inzichtelijk te maken dat de roestvaststalen constructies in hun zwembaden veilig zijn. Hiermee geven zij invulling aan hun verantwoordelijkheid om te zorgen dat de zwembaden voldoen aan het Bouwbesluit 2012. Deze verantwoordelijkheid van een zwembadeigenaar of – exploitant volgt uit de Woningwet.

¹ De woningwet richt zich niet alleen tot eigenaar:

Artikel 1a:

1. De eigenaar van een bouwwerk, open erf of terrein of degene die uit anderen hoofde bevoegd is tot het daaraan treffen van voorzieningen draagt er zorg voor dat als gevolg van de staat van dat bouwwerk, open erf of terrein geen gevaar voor de gezondheid of veiligheid ontstaat dan wel voortduurt.
2. Een ieder die een bouwwerk bouwt, gebruikt, laat gebruiken of sloopt, dan wel een open erf of terrein gebruikt of laat gebruiken, draagt er, voor zover dat in diens vermogen ligt, zorg voor dat als gevolg van dat bouwen, gebruik of slopen geen gevaar voor de gezondheid of veiligheid ontstaat dan wel voortduurt.

De gemeente heeft hierbij een toezichtstaak en het gemeentelijk bouw- en woningtoezicht kan, op grond van de Algemene wet bestuursrecht, bij de eigenaar of exploitant de inspectierapporten opvragen, inzien en beoordelen. De inspectierapporten zijn dus van de zwembadeigenaren of – exploitanten en niet van de gemeenten. De landelijke publiekrechtelijke bouwregelgeving richt zich alleen tot de eigenaar/ exploitant van een gebouw en de gemeente als bevoegd gezag. Er is geen juridische grondslag in de bouwregelgeving om zwembaden te verplichten transparantie te geven over de inspectierapporten richting de zwembadbezoekers.

Uitgaande dat de zwembadeigenaar of -exploitant en de gemeente hun verantwoordelijkheid goed invullen, is er voor een bezoeker geen reden te twifelen aan de veiligheid van de constructies in een zwembad. Het systeem van de bouwregelgeving (eigenaar/exploitant van een gebouw is verantwoordelijk, gemeente houdt toezicht) beoogt te bewerkstelligen dat gebouwen in Nederland veilig zijn voor gebruikers en bezoekers, zonder dat dit expliciet kenbaar hoeft worden te gemaakt aan hen.

Of gemeenten invulling geven aan hun toezichtstaak is ter beoordeling van de provincies. Sinds 1 oktober 2012 is het interbestuurlijke toezicht overgegaan van de Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT) naar de provincie. De minister heeft als gevolg daarvan geen formele rol meer bij het toezicht op gemeenten.

Met de hiervoor beschreven publiekrechtelijk bouwregelgeving kan de problematiek op lokaal niveau worden opgelost door de eigenaar/exploitant van een zwembad en de betreffende gemeente.

Hoofdstuk 3 Onderzoek omvang problematiek en ervaringen

In opdracht van Vereniging Sport en Gemeenten, mede namens Recron en NPZ-NRZ, is door het Mulier Instituut een inventarisatie uitgevoerd onder managers van zwembaden naar de kennis van de risico's van RVS, welke geldende richtlijnen er zijn en welke acties kunnen of moeten worden ondernomen als corrosie wordt geconstateerd. De vragenlijst is samengesteld door leden van een klankbordcommissie en is mede gebaseerd op een eerder onderzoek (*Kool en Jole 2009: Veiligheid stalen ophangconstructies in overdekte zwembaden in opdracht van Vrom-inspectie, Dienst uitvoering. Publicatienr. 9268*);

Het onderzoek is uitgezet onder 1033 overdekte zwembaden en combibaden. 42 procent (439 zwembaden) hebben de vragenlijst volledig ingevuld en vormen daarmee een goede afspiegeling van totale populatie overdekte zwembaden in Nederland;

De belangrijkste conclusies die uit het onderzoek naar voren komen zijn:

- In 67% van de zwembaden is nog “verkeerd” RVS aanwezig;
- Bij 52% van deze zwembaden wordt minder dan 1 keer per jaar inspectie uitgevoerd. Deze zwembaden voldoen hiermee niet aan de praktijkrichtlijn 2004 die 1x per jaar voorschrijft, of het TNO-rapport van 2013 (1 x half jaar);
- Bij 40% van deze zwembaden wordt 1 x per jaar inspectie uitgevoerd. Deze zwembaden voldoen hiermee niet aan de praktijkrichtlijn 2004 die 1x per jaar voorschrijft, of het TNO-rapport van 2013 (1 x half jaar);
- Bij slechts 8% van deze zwembaden wordt 1 x per half jaar inspecties uitgevoerd.

Met deze conclusies is het een understatement om te stellen dat voor eigenaren en exploitanten van zwembaden op het gebied van de frequentie van inspecties, het delen van uitkomsten in RVS-rapportages en het (preventief) vervangen van `verkeerd' RVS, vergaande verbeteringen niet alleen mogelijk, maar ook noodzakelijk zijn.

Hieronder staan de belangrijkste uitkomsten van het onderzoek vermeld..

- Momenteel is 80 procent van de zwembaden bekend met de praktijkrichtlijn en 77 procent kent het inspectiesignaal. 15 procent kent noch de praktijkrichtlijn, noch het inspectiesignaal.
- Bij 14 procent was 2015 het laatste jaar dat een risicoanalyse is uitgevoerd en bij bijna de helft was dat in 2014. Bij een kwart van de zwembaden vond in 2012 (of daarvoor) voor het laatst een risicoanalyse plaats. Met name hangende onderdelen (86%) en hangers van plafondsysteem (83%) werden geïnspecteerd.
- Bij minder dan de helft van de zwembaden (44%) worden de stalen (ophang)constructies in het zwembad minstens één keer per jaar geïnspecteerd en bij 17 procent gebeurt dat om het jaar. Bij 18 procent van de zwembaden gebeurt de inspectie eens per drie tot vijf jaar en bij 4

procent worden de stalen (ophang)constructies minder vaak dan eens in de vijf jaar geïnspecteerd. Bij 17 procent worden helemaal geen (periodieke) inspecties uitgevoerd.

- Geschat wordt dat bij twee derde van de zwembaden (67%) nog “verkeerd” RVS aanwezig is in stalen (ophang)constructies. Dit is een grove schatting, gebaseerd op de antwoorden op de vragen die in dit onderzoek zijn gesteld. Voor een nauwkeuriger vaststelling van het aantal zwembaden met “verkeerd” RVS is meer uitgebreider onderzoek nodig. Bij de helft van deze zwembaden (52%) worden minder dan één keer jaar inspecties uitgevoerd. Deze zwembaden voldoen hiermee niet aan de praktijkrichtlijn uit 2004 (1 x per jaar) of het TNO-rapport (1 x half jaar). 40 procent voldoet wel aan de eisen uit de praktijkrichtlijn, maar niet aan die uit het TNO-rapport. 8 procent voert halfjaarlijkse controles uit.
- Bijna driekwart van de zwembaden stelt RVS-inspectierapporten ter beschikking aan de gemeente. Bij de helft van de zwembaden wordt het rapport aan de gemeente gegeven als de gemeente daarom vraagt. Bij 42 procent van de besloten zwembaden wordt geen RVS-inspectierapport aan de gemeente gegeven.
- Bij 14 procent van de zwembaden controleert de gemeente (afdeling bouw & woningtoezicht) de RVS-ophangsystemen minimaal eens per jaar. Bij bijna een kwart is dat eens per twee tot vijf jaar en bij 12 procent minder vaak. Bij de helft van de zwembaden controleert de gemeente het zwembad niet.
- Bij drie van de vijf zwembaden zijn sinds 2004 geen gevallen van aantasting geconstateerd. Bij bijna een op de drie waren alleen lichte aantastingen en bij 3 procent alleen zware aantastingen geconstateerd. Bij 5 procent zijn zowel lichte als zware aantastingen gevonden. In totaal waren dus bij 8 procent van zwembaden zware aantastingen geconstateerd bij RVS-ophangsystemen. Dit komt neer op 84 overdekte zwembaden en combizwembaden in Nederland waar zware aantastingen van RVS-ophangsystemen zijn gevonden. Het zijn met name hangers van plafondsysteem en hangende onderdelen (zoals luchtkanalen, leidingen, isolatierollen, lichtarmaturen, geluidsinstallaties, discobollen, inclusief bevestigingsbouten) waar aantastingen worden gevonden. Bij hoofd draagconstructies en draagsystemen voor (glazen) gevels en scheidingswanden komt dat minder vaak voor.
- Momenteel is 80 procent van de zwembaden bekend met de praktijkrichtlijn en 77 procent kent het inspectiesignaal. 15 procent kent noch de praktijkrichtlijn, noch het inspectiesignaal.
- Er is gevraagd of bepaalde constructiedelen zijn vervangen, al dan niet vanwege een constatering van een aantasting van RVS of een ander materiaal. 37 procent van de zwembaden met plafondsysteem van RVS heeft dergelijke hangers vervangen en 7 procent zegt dit nog te doen. Bij enkele zwembaden zijn deze constructiedelen verwijderd. Bij de helft van de zwembaden zijn deze constructiedelen onveranderd gebleven. Voor de hangende onderdelen is dit min of meer vergelijkbaar. Bij hoofd draagconstructies en draagsystemen voor (glazen) gevels en scheidingswanden zijn er bij minder zwembaden aanpassingen geweest. Bij vervangingen wordt meestal gekozen voor verzinkt staal. Een

voldoende resistent type RVS of een ander materiaal wordt minder vaak toegepast.

- Openbare zwembaden steken op een aantal punten gunstig af bij semiopenbare en besloten zwembaden. Openbare zwembaden zijn beter op de hoogte van de praktijkrichtlijn en het inspectiesignaal. Verder zijn er meer openbare zwembaden waar een inspectie is gehouden en worden meer constructieonderdelen geïnspecteerd dan bij de andere zwembaden. Mogelijk draagt dit er ook aan bij dat bij openbare zwembaden sinds 2004 meer aantastingen zijn geconstateerd. Verder wordt bij openbare zwembaden vaker een RVS-inspectierapport naar de gemeente doorgestuurd.
- De verschillen tussen solitaire zwembaden en zwembaden die deel uitmaken van een groter geheel zijn aanmerkelijk kleiner. De praktijkrichtlijn is bij solitaire zwembaden beter bekend dan bij zwembaden die deel uitmaken van een groter geheel. Ook sturen meer solitaire zwembaden een RVS-inspectierapport door naar de gemeente.
- Zwembaden met een keurmerk zijn beter op de hoogte van de praktijkrichtlijn en het inspectiesignaal. Daarnaast sturen meer solitaire zwembaden hun RVS-inspectierapporten naar de gemeente. Bij zwembaden met een keurmerk wordt bij inspecties net wat vaker een aantasting geconstateerd dan bij zwembaden zonder een keurmerk. Dit kleine verschil kan mogelijk komen doordat bij zwembaden met een keurmerk meer verschillende constructiedelen worden geïnspecteerd.

Hoofdstuk 4 Nederlandse Praktijkrichtlijn (NPR 9200)

Het Nederlandse normalisatie instituut NEN heeft eerder het initiatief genomen om de NCC “Praktijkrichtlijn voor inspectie en onderhoud van ophangconstructies, bevestigingsmiddelen en voorzieningen in overdekte zwembaden” uit 2004 te actualiseren en uit te geven als Nederlandse Praktijkrichtlijn (NPR).

De zwembadbranche heeft actief deelgenomen aan de NEN-commissie die deze NPR heeft opgesteld. De betreffende NPR 9200:2015 “Metalen ophangconstructies en bevestigingsmiddelen in zwembaden” is eind december 2015 gepubliceerd door NEN.

De veiligheid van niet-resistent RVS in bestaande overdekte zwembaden kon tot 2013 worden aangetoond met jaarlijkse inspecties op basis van de NCC “Praktijkrichtlijn voor inspectie en onderhoud van ophangconstructies, bevestigingsmiddelen en voorzieningen in overdekte zwembaden” uit 2004. In 2013 heeft TNO uitgaande van de voorschriften van het Bouwbesluit 2012, een actualisering gegeven van de beoordeling van roestvaststalen ophangconstructies volgens deze NCC-handreiking. In het betreffende TNO-rapport “Deskundigenrapport toepassing en inspectie van roestvaststaal (RVS) in zwembaden” adviseert TNO, in lijn met de genoemde NCC-praktijkrichtlijn om niet-resistent roestvaststalen ophangconstructies in bestaande zwembaden te vervangen. Indien niet wordt vervangen, stelde TNO in 2013 dat deze constructies minimaal om de 6 maanden moeten worden gecontroleerd op roestvorming. Dit was een aanscherping van de frequentie van één keer per jaar die volgde uit de NCC-handreiking.

Genoemd TNO-rapport is ook als uitgangspunt gehanteerd bij het opstellen van NPR 9200:2015 “Metalen ophangconstructies en bevestigingsmiddelen in zwembaden”. In deze NPR is men echter teruggekomen op het uitgangspunt om niet-resistent RVS om de 6 maanden te controleren. Achtergrond hierbij is dat het in de praktijk niet mogelijk is om de corrosievorming van het RVS voldoende nauwkeurig te beoordelen in tegenstelling tot hetgeen eerder in het TNO-rapport was aangenomen. Uitgangspunt van de NPR is dat niet-resistent RVS wordt vervangen, tenzij er sprake is constructies die bij bezwijken niet kunnen leiden tot persoonlijk letsel.

Hoofdstuk 5 Onderzoeksplicht in bouwregelgeving

De negatieve resultaten van het landelijke onderzoek (zie hoofdstuk 3) waren voor minister Blok aanleiding om eind 2015 een wettelijke ondersplicht voor roestvaststaal in overdekte zwembaden aan te kondigen.

De zwembadbranche heeft als klankbord gefungeerd voor het ministerie van BZK bij de uitwerking van de onderzoeksplicht in de Regeling Bouwbesluit die op 1 juli 2016 ingaat. Deze onderzoeksplicht moet er toe leiden dat er per 1 januari 2017 in overdekte zwembaden geen roestvaststaal meer aanwezig is dat een gevaar op persoonlijk letsel oplevert.

De wijze waarop het onderzoek moet worden uitgevoerd is in de Regeling Bouwbesluit omschreven. Hierbij is gebruik gemaakt van de NPR 9200. De regeling heeft in tegenstelling tot de NPR echter ook betrekking op de constructies van het zwembad zelf en niet alleen op ophangconstructies van plafonds, technische installaties, et cetera.

De samenwerkende branchepartijen Vereniging Sport en Gemeenten, NPZ NRZ en Recron onderschrijven deze onderzoeksplicht en zullen richting hun achterban stimuleren dat deze wordt nageleefd.

Hoofdstuk 6 Communicatie

Er heeft gedurende het onderzoekstraject nadrukkelijk communicatie plaatsgevonden met alle belanghebbenden in het veld. Alle betrokken partijen hebben hun communicatiekanalen ingezet waarmee met grote zekerheid gesteld kan worden dat alle beoogde belanghebbenden zijn bereikt. Dit is zowel schriftelijk met publicaties als ook in verschillende bijeenkomsten, zoals Net Nationaal congres Zwembaden, de Nationale Kennisdag Sportaccommodaties en Zwembaden en diverse vakoverleggen. Tijdens de Nationale Kennisdag Sportaccommodaties en Zwembaden 2016 zijn de uitkomsten van het onderzoek en de te nemen initiatieven uitgebreid onder de aandacht gebracht. Ook de andere partijen hebben de opgedane kennis en nieuwe en/of aangepaste documentatie onder haar achterban verspreid.

Verder zijn alle colleges van B&W op basis van de uitkomsten en conclusies van het onderzoek geïnformeerd en nadrukkelijk gewezen op de maatregelen die mogelijk zijn om tot een sluitende procedure te komen, waarbij de exploitant verplicht gesteld kan worden de RVS-rapportages actief aan Bouw en Woningtoezicht van de gemeente aan te bieden.

Ook het bestuur van het Keurmerk Veilig & Schoon is geïnformeerd over de uitkomsten van het onderzoek. De volgende acties zijn of worden genomen door het Keurmerk:

- In het handboek Keurmerk Veilig & Schoon wordt het uitvoeren van de onderzoeksplicht voor 1 januari 2017 als voorwaarde opgenomen. Ook wordt opgenomen dat het onderzoeksrapport actief moet worden aangeboden aan het Bouw- en woningtoezicht van de gemeente.
- Alle colleges van B&W worden medio 2016 op basis van de uitkomsten en conclusies van het onderzoek geïnformeerd en nadrukkelijk gewezen op de mogelijkheid van transparante communicatie met haar burgers over de veiligheid van hun zwembad(en) middels het Keurmerk Veilig & Schoon².

De zwembadbranche (VSG, NPZ en Recron) gaan medio 2016 verder de volgende acties uitvoeren.

- Opstellen van een advies voor de branche over “zelfregulering” inclusief transparantie naar zwembadbezoekers. Doel hiervan is dat exploitanten van zwembaden zich bewust zijn over de toenemende noodzaak van transparante communicatie met gebruikers van de zwembaden met betrekking tot RVS. Bijzondere aandacht is hierbij voor gemeenten die zowel eigenaar als toezichthouder zijn. Met hen zal worden bezien of de gewenste transparante communicatie met gebruikers van de zwembaden met betrekking tot RVS kan worden opgenomen in de exploitatieovereenkomsten tussen de gemeenten en de uitvoerend exploitant. Hierbij is het uitgangspunt dat er geen onderscheid wordt gemaakt tussen een door een gemeentelijke organisatie geëxploiteerd zwembad of anderszins. Vereniging Sport en Gemeenten neemt daartoe het initiatief;

² Bijna alle publiek toegankelijke overdekte zwembaden in Nederland zijn eigendom van de gemeenten. Vrijwel alle gemeenten in Nederland stellen substantiële subsidies ter beschikking van exploitanten van overdekte zwembaden. Dit maakt het mogelijk via die lijn het Keurmerk Veilig en Schoon in de exploitatieovereenkomsten te “bedingen”.

- Verder zullen VSG, NPZ en Recron afzonderlijk de de nieuwe inzichten en onderzoeksplicht met betrekking tot RVS in op nemen in hun reguliere communicatie met de desbetreffende achterbannen en/of doelgroepen.

Hoofdstuk 7 Projectorganisatie

Vereniging Sport en Gemeenten, NPZ-NRZ en Recron, hebben in een projectteam gewerkt. Vereniging Sport en Gemeenten was daarbij de coördinator van het project. Een projectcoördinator heeft in overleg met het projectteam als eerste aanspreekpunt gefungeerd voor de planning van de activiteiten, de financiële planning, de communicatieactiviteiten, operationele afstemming met andere belanghebbenden en betrokkenen. Hij was bovendien de “aanjager” om te komen tot de gewenste resultaten. Hierbij is deze coördinator door het bureau van Vereniging Sport en Gemeenten ondersteunt. Anders gezegd is de algemene coördinator heeft als ‘spin-in-het-web’ gewerkt namens alle partners.

Specifieke kennis

Er is veel werk verzet, echter veel van de werkzaamheden waren inhoudelijk niet nieuw. Er is gebruik gemaakt van structuren van eerdere rapportages en enquêtes uit 2004 en 2009. Deze documenten zullen zijn of worden geactualiseerd en juridisch getoetst op basis van de NEN-praktijkrichtlijn (van begin 2016) en de onderzoeksresultaten. Hiervoor is steeds overleg georganiseerd op uiteenlopende deelspecialisaties, zoals kennis van: RVS, handhaving, Meerjaren Onderhoudsplanningen, eigenaarschap versus aansprakelijkheid en wet- en regelgeving.

Tot slot

De samenwerkende brancheorganisaties hebben allen toegezegd de komende jaren blijvend aandacht te vragen voor RVS in zwembaden. Indien gevraagd zullen zij ook meewerken aan een “monitor” naar de stand van zaken met betrekking tot de verplichte RVS-inspecties per 1 juli 2016.

Bijlagen:

- Rapportage RVS in zwembaden: Het Mulierinstituut, december 2015